

καὶ τῆς περιουσίας του κιδύνυος. Ἀναλόγως δὲν προσα-

φέρεται καὶ πρὸς τοὺς ἀσθρώπους.

‘Πάραχει δὲ καὶ ἄλλος τις λόγος οὐχ’ ἡτονούσιος καὶ ἀξιώδης καὶ ἀξιέπαινος τῆς τοιαύτης τῶν Ὀλλαγῶν συστολῆς καὶ ψυχρότητος. Βεπειὴ τῷντι δὲν συνέρχονται ποτὲ δέκα, ἡ δώδεκα ἀνθρώποι πέριξ τῆς ἑστίας μόνον διὰ νὰ κοινολογήσωσι πρὸς ἀλλήλους τὰς ἴδεας των καὶ τῆς ἡμέρας τὰς συμπιπτούσας εἰδήσιες; ἀλλὰ πρέπει ἀναγκαῖως νὰ παρεδρεύεται αὐτοῖς καὶ οἱ θεὶ τῆς ἀφθονίας, τοιαύτη συνέλευσις ἀποβαίνει ἱκανῶς δαπανηρή, καὶ ἀκολούθως ἀντίκειται εἰς τῶν Ὀλλαγῶν τὴν οἰκονομίαν.

Μόστον τοιαύτη διαχωρήθητο κατάλληλος μάλιστα εἰς τὴν Ἐλληνικὴν κοινωνίαν! Οποια δὲ μαθήματα σωρροσύνης καὶ ταξεως καὶ προμηθείας ἐδύναμεθαῖς νὰ λαβωμεν ἀπὸ τοὺς τιμίους τούτους καὶ βιομηχανούς ἀνθεώπους!

Ἐκ μιχρᾶς ἡδη ἡλικίας τὰ παιδία συνειδίζονται εἰς τὴν οἰκονομίαν. Διότι κατ’ ἔτος τὴν πρώτην Ἰανουαρίου ὁ πατέρας τὰ φιλοδωρεῖ μὲν μικράν τινα χρημάτων ποσότητα, τὴν δυσίαν λαμβάνων μετά τινας ἡμέρας καταβέτει εἰς ἀποθεματικὰς τραπέζας, ωστε αὐξῆσαντα τὴν ἡλικίαν οὐχὶ μόνον κεφάλαιά τινα ἔχου σιν ἵσι, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον, καὶ τὸ οὐσιωδέστατον, τὴν γνῶσιν τοῦ ὑπολογισμοῦ καὶ τοῦ τρόπου τῆς χρησεως τῶν ἀργυρίων. Τὸ ἔιμον δὲ τοῦτο δικαιούτακι εἴ της φύσεως αὐτῆς τοῦ τόπου. Διότι οὐδεὶς ἄλλος ὑπάρχει τοσοῦτον ἀπορος· ἐν ᾧ δὲ τὸ ἔθνος δύον ζῆδικ τῆς ναυτιλίας καὶ τοῦ ἐμπορείου δὲν ἔχει οὔτε ξύλον, οὔτε σίδηρον, οὔτε καννάβιον ἐγχώριον. Εἰς δὲ τὸ Ἀμστελόδαμον, τὴν πρωτεύουσαν ταύτην τῶν συναλλαγμάτων, δους διημέραις φορτίζονται καὶ ἀποφορτίζονται τοσαῦτα πλοῖα, δὲν εὑρίσκεται οὔτε ὕδωρ, μεταφέρεται δὲ δέκα ὥρας ἀπέχοντος τόπου τὸν δὲ κειμῶνα, διαν παγώσωσιν αἱ πηγαὶ καὶ αἱ διώρυγες, καταταῦτα εὐνότερον τὸ ὕδωρ τοῦ Σέλτζ παρὰ τὸ κοινὸν αὐτὸν καὶ πότιμον. Ἀλλ’ ἂμα πρόκειται περὶ ἀγαθῆς τινος, η κοινωφελοῦς πράξεως, καὶ οὕτως ἔχοντες οἱ Ὀλλαγῶι δὲν ἐνθυμοῦνται πλέον τὴν οἰκονομίαν. Διὰ τοῦτο οὐδαμοῦ πλήθουσι τοσαῦτα νοσοκομεῖα, καὶ πτωχῶν, η ὄφραν, ἀσυλι, ἐκτὸς τῶν ὑδραυλικῶν ἔργων, τὰ δύοις ἀπαιτοῦσι τοσοῦτον ἀδρᾶς καὶ συνεχεῖς δαπάνας.

Ἐπειτα δὲ Ὀλλαγοὶς λαδὸς ὑπάρχει, ώς εἰπέρι τις ἄλλος, ἀφειρωμένος εἰλικρινῶς; εἰς τὴν θρησκείαν διότι δὲν ἀρκεῖται εἰς τὸ προσβενειν μόνον τὰ δόγματα, ἀλλὰ καὶ ἐκτελεῖ τοῦ Εὐαγγελίου καὶ τῆς Ἱερᾶς γραφῆς τὰς παραγγελίας. Οὐθὲν κατὰ πάντα χειμῶνα περιφέρονται κατάλογοι συνδρομῆς καὶ ἐλέους δὲν εὑρίσκεται δὲ πολίτης, οὔτε ἀπλοῦς ἐργάτης μὴ ἐναμιλλώμενος νὰ συνεισφέρῃ καὶ αὐτὸς τῆς χρεωστικῆς φιλανθρωπίας τὸν ἔρανον. Οταν δὲ διαρρήγῃ τις διώρυξ, η διπωσδήποτ’ ἄλλως δ τόπος κατατρύχηται καὶ ταλαιπωρῆται, «οὐθὲν προφθάνει ἐγκαίρως γενναία τῶν κατοίκων ἐσθίεια!» Οὕτω καταποντισθείσης πρὸ τινῶν ἐτῶν μετημέρινῆς τινος ἐπαρχίας, πάντες προθυμοῦντο νὰ παρηγορήσωσι τοὺς παθόντας, η δὲ καταγραφὴ ἐπέμφθη καὶ πρὸς ἐμπορόν τινα τοῦ Ρωτερ-

δάμου εὔπορον μὲν τῷντι, φειδωλὸν ὅμως ἐκ φῆμης γλίσχρον, κατοικοῦντα δὲ εἰς εὐτελῆ οἰκίαν καὶ ρηνὸς ἐνδυόμενον ἀλλ’ ὁ γενναῖος Ζωτιμᾶς οὗτος ἐδίστασεν εὔτε στιγμὴν νὰ ἐγγειρίσῃ εἰς τὰν εἰσπορτα τῆς συνδρομῆς 50.000 φράγκων!

Ομοίως δὲν οἱ αὐτοὶ οὗτοι ἀνθρώποι, οἱ δόποι, σοῦτον ὑπὲρ ἄλλων φροντίζουσι καὶ δυσωποῦνται, ὑπερβαίνουσι θερβαλαίως τὸν συνήθη τῆς ἐτηγίου διπλῶν προϋπολογισμῶν, ὃσάκις πρόκειται ἐποκτήτη κομψῶν τι καὶ διὰ τοῦτο πολύτιμων ἔργων τῆς τέχνης βιβλίον δυναματὸν καὶ σπάνιον. Εἰς τὴν Ὀλλαγὴν τῷντι κατ’ ἔξοχὴν εὐρίσκονται αἱ διαφόρων εἰπολογαί. Ολίγαις ὑπάρχουσιν οἰκογένειαι ὑπωτοῦν ποροὶ μὴ ἔχουσαι ἐπιπλα, εἰκόνας, ἀγαλματα, καὶ κειμεῖα ἄλλα παλαιῶν γράφων ἀποτελησματικά καὶ μελῶς διατηρούμενα! Πολλοὶ δὲ πλούσιοι ἔχουσι μεῖσα, τῶν δοπιών ή κτησίς ἔφερε τιμὴν καὶ εἰς πρίγκιπα Αὐτῶν δὲ μέρος μὲν ἐκληρονόμηταν ὑπὸ τῶν προγόνων τὸ δὲ λοιπὸν ἐπορίσθησαν αὐτοὶ διὰ δῆρῶν ποσοτήτης. Γοιανδται συλλογαὶ ὑπάρχουσιν εἰς τὸ Ἀμστελόδαμον τῶν Κυρίων Σίξ, Βάν Βρενεν καὶ Βανδέρ Χόστ, την Χάγην ή τῶν ὀργαίων ἀριστουργημάτων τῆς τυγχανίας (Ἐλεκεΐ) τοῦ Βαρών Βεστρένεν, εἰς δὲ Λουγδουνον ή τοῦ Κ. Σίεπολδ συγκειμένη ἐκ διαρων φιλοτεχνημάτων τῆς Ιαπωνίας, Κίνας καὶ διας. Ἀλλα καὶ τῶν πόλεων αὐτῶν αἱ κοινai συγγαί οὐ ποτὲ γενναίων ἰδιωτῶν συνεκροτήθησαν! Οὐδεὶς τὸν οσφὸν φυσιογράφον Τέμιγη τὸ πανεπιστήμον τοῦ Λουγδουνού δρεῖται τὸ πλουσιώτατον καὶ μητιμον μουσείον του Ἐμποροὶ δὲν καὶ οὐ πάλληλοι εἰσχελον εἰς τὸ μουσεῖον τῶν περιέργων ἀντικεινῶν τῆς Οὐτρέκ καὶ Γρονίγη καὶ ἄλλων πόλεων. Καθυστήραν διανεγκαίρων σύνταξις εὔτε εἰς αὐτὰ εἰσχωρεῖ τις ἀνευτελεστής φιλοδωρίας, οὔτε εἰς τοὺς ντούς αὐτοὺς, τελεσθεῖτης ήερᾶς λειτουργίας.

Τὸ χρηματικὸν ζῆτημα τῷντι παρεμβαίνει παντὸ διαφόρους φάσεις· οὗτοι ποτὲ μὲν τρέχει καὶ σου οὐνοχλητικώτατος ὁ συνάγων ὑπογραφῆς λαχεῖσν, καὶ σὲ προτρέπει νὰ ὠφεληθῆται ἐκ τῆς πιστασίας, ποτὲ δὲ Ἐθραία τις σὲ σύρει θειάς δὸν ἀπὸ τὸ κρόσοπεδον διὰ νὰ ἰδῃς τοὺς παραπλανητικούς καρπούς, ἀλλοιοι δέ τις διηγήσεις πιστητικώτατος προσφέρεται αὐτομάτως διὰ νὰ δείξῃ τινὰ διώρυγα, η ἄλλο τις ἀξιοθέατον, η τεριμένει τὴν νύκτα ἐξερχόμενην ἐκ τινος οἰκίας, η ἐδείπνησας διὰ γὰρ σὲ φωταγγήση μέχρι τοῦ καλύματός σου ἐπὶ σκοπῷ νὰ ἰδῃς εἰς τὰς κεισάς της περιπούδαστον φλωρίνιον. Οὓς διέτριψεν εἰς τὴν Λιλιαν πρέπει νὰ ἐπινέσῃ τὴν γενναῖτη τοῦ θεούτου, διότι ἀκαδημίαι, μουσεῖα, βιβλιοθήκαι, ταστήματα διάφορα ἀναγίνεται ἀδιπάνως πρὸ τυχόντας, εἰσχωρεῖς δὲ καὶ εἰς τὸ Λουζέρ ἐμραγμόν τὸ διαβτήτησιν σου.

Τὸ πολυτελεῖα, η ἀργία καὶ η διαφθορὰ δὲν χωρήσεις μέχρι τῶν χωρικῶν, οὔτε ἐμόλυνε εἰσότι καρδίαν τῆς ἀθώας Ὀλλαγῆς γενάνδος. Η κακία τις θύματά της εἰς τὰς πόλεις καὶ μάλιστα τὰς τευσόστας, διοίκησεις καὶ αἱ Ἀθῆναι! αὐτότις η ἐφέρεις